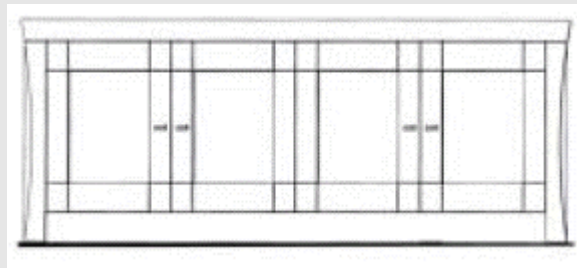

Rb Den Haag, 18 november 2009, Mintjens v VDV

v

MODELLENRECHT

Assumptie van geldigheid Gemeenschapsmodel

- Bij gebreke van een nietigheidsvordering of een beroep op ouder recht zal de rechtbank uit dienen te gaan van de geldigheid van het Gemeenschapsmodel van Mintjens.

De rechtbank stelt vast dat VDV geen (reconventionele) vordering tot nietigverklaring van het Gemeenschapsmodel van Mintjens heeft ingesteld, noch bij wege van exceptie een beroep heeft gedaan op een ouder op haar naam staand modelrecht in de zin van art. 25(1)(d) GModVo. Bij gebreke van een dergelijke vordering en een dergelijk beroep zal de rechtbank, gelet op art. 85 GModVo, uit dienen te gaan van de geldigheid van het Gemeenschapsmodel van Mintjens.

Kenmerkende onderdelen blijken duidelijk uit de pot

- Ten overvloede overweegt de rechtbank overigens dat de in 4.3 bedoelde stelling van VDV niet opgaat. In ieder geval de onder 2.2 weergegeven foto's, die naast de aldaar weergegeven lijntekeningen deel uitmaken van het depot, tonen deze kenmerken immers wel dege-lijk – zeker indien in combinatie beschouwd met de gedeponeerde tekeningen.

Inbreukmakend Frodo-dressoir

- Behalve kenmerken f) en g) wordt juist deze specifieke combinatie van kenmerken a) tot en met e) in het Frodo-dressoir van VDV aangetroffen.

4.11. De rechtbank stelt voorop dat veel van de door VDV ingeroepen meubels – net als het ingeroepen Frodo-model – weliswaar zijn uitgevoerd in een bepaalde, wat VDV noemt: 'kubistische' of robuuste stijl met strakke lijnen, zodat deze om die reden een zekere overeenkomst vertonen, maar dat geen van die meubels de specifieke combinatie van elementen oplevert die naar het oordeel van de rechtbank gezichtsbepalend is voor de door het Gemeenschapsmodel bij de geïnformeerde gebruiker gewekte algemene indruk. Bedoelde specifieke combinatie is deze. Het model van Mintjens kenmerkt zich in vooraanzicht door a) ten opzichte van (relatief brede) kaders dieper gelegen panelen, b) een pootdikte die overeenkomst met de dikte van het bovenblad, c) horizontale en verticale gefreesde groeven in de kaders van de deuren en de laden die een strakke belijning opleveren, waardoor d) het lijkt alsof de laden deel uitmaken van de kaders en e) alsof de hoeken van de kaders uit "losse" blokjes bestaan. Voorts kenmerkt het model zich door f) ellips- of halve maanvormige uitsparingen van de poten of staanders en g) een afvlakking van de hoeken van het dressoirblad van 60°.

4.12. Behalve kenmerken f) en g) wordt juist deze specifieke combinatie van kenmerken a) tot en met e) in het Frodo-dressoir van VDV aangetroffen.

4.13. Het door VDV gestelde kan niet leiden tot de conclusie dat haar Freedom-dressoir een andere algemene indruk wekt in de zin van art. 10(1) GModVo. VDV heeft naar het oordeel van de rechtbank ten onrechte aangevoerd dat de bij haar Freedom-dressoir ontbrekende uitsparingen in de staanders (kenmerk f)) van zodanige invloed is dat dit de bedoelde algemene indruk ten opzichte van het Gemeenschapsmodel anders maakt. De rechtbank acht dit in relatie tot de gezichtsbepalende combinatie van alle overige overgenomen kenmerken a) tot en met e) van onvoldoende gewicht. Anders gezegd: dit verschil is bij vergelijking van de opgeroepen totaalindruk van het ingeroepen model en het Freedom dressoir niet in het oog springend en daarmee niet van voldoende beslissende invloed op de gewekte algemene indruk. Terzijde: Bij de in dit verband vergelijkbare auteursrechtelijke toets die het Haagse hof in kort geding bij wege van voorlopig oordeel uitvoerde, werd ten aanzien van dit aspect op grond van hoofdzakelijk dezelfde onderliggende stukken overeenkomstig geoordeeld (vgl. 2.6 r.o. 8).

Vindplaatsen:

Rb Den Haag, 18 november 2009

(G.R.B. van Peurseem)

vonnis

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 296542 / HA ZA 07-3170

Vonnis van 18 november 2009

in de zaak van

de rechtspersoon naar vreemd recht KAREL MINTJENS N.V., gevestigd te Malle, België, eiseres,
advocaat: mr. P.S. Kamminga (voorheen mr. H.J.A. Knijff) te 's-Gravenhage,
tegen
de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid V.D.V. MEUBELEN B.V., gevestigd te Hulst, gedaagde,
advocaat: mr. P.A.J.M. Lodestijn (voorheen mr. E. Grabandt) te Plasmolen, gemeente Mook en Middelaar.
Partijen zullen hierna Mintjens en VDV genoemd worden. De zaak is inhoudelijk voor Mintjens behandeld door mr. L.E.J. Jonker, advocaat te 's-Hertogenbosch.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 24 september 2007;
- de akte overlegging producties van 24 oktober 2007 van Mintjens, met producties 1 t/m 18;
- de conclusie van antwoord van 19 december 2007 van VDV, met producties 1 t/m 3;
- het tussenvonnissen van 16 januari 2008;
- het proces-verbaal van comparitie van 14 mei 2008 en de daarin genoemde stukken;
- de akte van 9 juli 2008 met producties 4 t/m 16 en de akte van depot van 14 juli 2009 (depot nr. 08.31) van VDV;
- de antwoordakte van 20 augustus 2008 van Mintjens, met productie 19;
- de antwoordakte van 15 oktober 2008 van VDV, met producties 17 t/m 19.

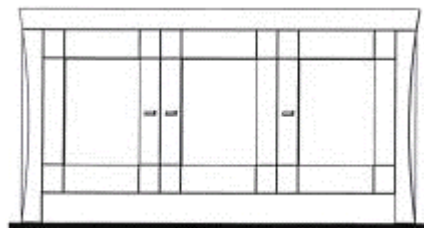
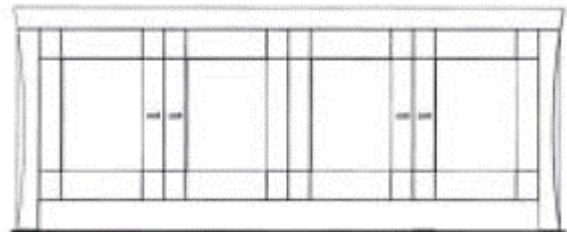
1.2. Vonnissen is nader bepaald op heden.

2. De feiten

2.1. Mintjens, een in België gevestigde producent en groothandelaar op het gebied van meubels, heeft in 2004 een meubellijn ontwikkeld die zij de aanduiding "Frodo" heeft gegeven. Deze zaak is uitdrukkelijk beperkt tot het Frodo-dressoir met een drie- en een vierdeursvariant:

2.2. Mintjens heeft voor haar Frodo-lijn onder nummers 000184783-0001 t/m -0006 op 3 juni 2004 een meervoudig Gemeenschapsmodel laten registreren, gepubliceerd op 21 september 2004 (Gemeenschapsmodellenblad nr. 2004/077). Voor zover relevant gaat het om registratie van het model voor dientafels of sideboards (hierna dressoir(s) genoemd, nrs. 0001 en 0002 uit het model), hieronder opgenomen:

De registratie van het model omvat tevens deze foto's van de dressoirs:

2.3. VDV is Nederlandse meubelfabrikant die onder meer meubels met de aanduiding “Freedom” verhandelt. Dit is een afbeelding van een van die meubels, het Freedom-dressoir:

2.4. Mintjens heeft in februari 2006 een kort geding procedure tegen VDV aangespannen, waarin zij met een beroep op haar model- en auteursrechten onder meer een inbreukverbod jegens VDV vorderde. In eerste aanleg richtte Mintjens haar vorderingen niet alleen op het dressoir, maar ook op een vitrinekast en een tafel uit de Freedom-lijn van VDV. Bij vonnis van 8 maart 2006 weigerde de voorzieningenrechter van de rechtbank Middelburg de gevraagde voorzieningen.

2.5. Op 5 mei 2006 verscheen in Meubel, een vaktijdschrift voor de meubelbranche, een interview met de raadsman van VDV, mr. Lodestijn. In het artikel kwam onder meer vorenbedoeld kort geding vonnis van 8 maart 2006 aan de orde. De laatste paragraaf van het artikel luidt:

“Lodestijn haalt een recent geval aan waar hij bij betrokken was. Volgens de Belgische fabrikant Karel Mintjens geldt de meubelcollectie Frodo als een van de commercieel meest succesvolle lijnen van het bedrijf. De fabrikant zag zich onlangs geconfronteerd met de meubellijn Freedom, die in de optiek van Mintjens een nabootsing was van de Frodocollectie. Karel Mintjens is direct een verbodsactie begonnen in een poging de concurrent van de markt te krijgen. De kort gedingrechter heeft geconstateerd dat de beide meubellijnen Frodo en Freedom deel uitmaken van een zekere stijl of

trend die zich al geruime tijd voor het ontwerp van de Frodo-meubels heeft ingezet. De beide meubellijnen maken gebruik van vormgevingselementen die door deze stijl of trend worden bepaald en daarom geen bescherming genieten. Met uitzondering van twee elementen waarop Karel Mintjens exclusiviteit claimt binnen de trend. Die twee oorspronkelijke elementen – een zwevend bovenblad en ellipsvormige staanders – rechtvaardigen weliswaar auteurs- en modelrecht van Mintjens, maar juist deze elementen zijn niet terug te vinden in de Freedom-lijn. Op grond van deze argumentatie is de rechter tot de conclusie gekomen dat de Freedomcollectie geen inbreuk maakt op het auteursrecht van Mintjens. Hiermee is de verbodsactie van Mintjens mislukt, hoewel Mintjens tegen het oordeel van de kort gedingrechter hoger beroep heeft ingesteld.”

2.6. Mintjens is van het in 2.4 bedoelde kort geding vonnis in hoger beroep gekomen, waarbij zij haar vorderingen beperkte tot een inbreukverbod op auteurs- en modelrechten op het dressoir uit de Frodo-meubellijn. Bij [arrest van 21 juni 2007 stelde het Hof 's-Gravenhage](#) voorshands vast dat VDV met het Freedom-dressoir inbreuk maakt op de auteursrechten van Mintjens. Het hof liet in het midden of naar voorlopig oordeel ook sprake was van inbreuk op het modelrecht van Mintjens. Het Hof overwoog onder meer:

7. Het dressoir ‘Frodo’ kent verschillende uitvoeringen: met twee, drie en vier deuren en laden en in verschillende houtsoorten. Ter zitting heeft Mintjens een model met vier deuren getoond. Het dressoir heeft dikke poten en een dik bovenblad en is voorzien van deuren met kaders. Als een auteursrechtelijk beschermde trek van het dressoir merkt het hof aan de horizontale en verticale groeven die in de kaders van de deuren en in de laden (alleen verticale) zijn gefreesd, waardoor het lijkt alsof de laden deel uitmaken van de kaders en, meer in het bijzonder, alsof de hoeken van de kaders uit ‘losse’ blokjes (rechthoekjes) bestaan. Het hof merkt op dat, anders dan de voorzieningenrechter meent, dit kenmerk bij geen van de andere, tot de ‘blokvormige meubelstijl’ behorende dressoirs die zijn afgebeeld op de door VDV overgelegde foto’s, voorkomt. Ook indien bovenbladen van dressoirs en tafelbladen alsmede spiegellijsten met ‘blokjes’ (productie 5 respectievelijk 11 van VDV in eerste aanleg) reeds op de markt waren – Mintjens betwist dit – doet dat aan dit oordeel niet af. Wat betreft de overgelegde afbeelding van de bovenbladen van dressoirs en de tafelbladen geldt dat de ‘blokjes’ niet zijn uitgefreesd, maar werkelijk de bovenzijde van de tafelpoten vormen, die immers doorlopen in het bovenblad respectievelijk het tafelblad. De spiegellijsten op de overgelegde afbeelding hebben in verhouding tot hun lengte en breedte een zeer geringe diepte – zij lijken eerder tweedimensionaal dan driedimensionaal – waardoor het effect van de uitgefreesde groeven (de ‘blokjes’) niet vergelijkbaar is met dat van de uitgefreesde groeven in het dressoir en ook geen sprake is van een met dat van het dressoir vergelijkbaar lijnen-

spel. Als een auteursrechtelijk beschermde trek van het dressoir 'Frodo' beschouwt het hof voorts de in de twee voorste stijlen/poten van het dressoir gefreesde uitholling, die doorloopt in het (dikke) bovenblad (door VDV aangeduid als 'halvemaanvormig'). De overige, door Mintjens als kenmerkend aangeduide elementen, te weten de diep gelegen panelen en de dikte van de poten, merkt het hof niet aan als auteursrechtelijk beschermde trekken wegens het ontbreken van oorspronkelijkheid. Het hof is van oordeel dat de totaalindruk van het dressoir 'Frodo' vooral wordt bepaald door de uitgefreesde blokjes en het daardoor ontstane lijnenspel en beschouwt deze auteursrechtelijk beschermde trek dan ook als de gezichtsbepalende trek. De uitgeholde poten springen minder in het oog; door de dikte van de poten wordt in de eerste plaats de 'blokvorm' benadrukt.

8. Het hof zal voorts onderzoeken of en in hoeverre het dressoir van VDV met de auteursrechtelijk beschermde trekken van het dressoir van Mintjens overeenstemming vertoont. Het dressoir 'Freedom' van VDV, zoals dat getoond is ter zitting, heeft blokvormige poten en een dik bovenblad en is voorzien van vier deuren. In de hoeken van de kaders van de deuren zijn horizontale en verticale groeven gefreesd waardoor het lijkt alsof de hoeken van de kaders uit 'losse' blokjes (rechthoekjes) bestaan en waardoor een lijnenspel ontstaat dat vergelijkbaar is met dat bij het dressoir 'Frodo'. Het dressoir 'Freedom' vertoont derhalve de auteursrechtelijk beschermde trek van het dressoir 'Frodo' die gezichtsbepalend is. Naar het oordeel van het hof komt de totaalindruk van het dressoir 'Freedom' daardoor zodanig overeen met die van het dressoir 'Frodo', dat sprake is van inbreuk op het auteursrecht van Mintjens.

3. Het geschil

3.1. Mintjens vordert na eiswijziging – samengevat – dat de rechtbank bij vonnis, voor zoveel mogelijk uitvoerbaar bij vonnis, voor recht verklaart dat VDV met het dressoir Freedom inbreuk geeft gemaakt op de rechten van Mintjens met betrekking tot het dressoir Frodo en dat VDV gehouden is de schade van Mintjens te vergoeden, en dat de rechtbank VDV veroordeelt tot (primair) vergoeding van haar schade/winstafdracht, op te maken bij staat, althans (subsidiar) betaling van een bedrag van tenminste EUR 14.476,- in verband met door VDV gerealiseerde verkopen en eenzelfde bedrag als compensatie voor het verlies van de goede naam van Mintjens en waardevermindering van haar ontwerp. Voorts vordert Mintjens een inbreukverbod, een verbod om (reclame)materiaal met afbeeldingen van inbreukmakende meubels te verspreiden, een bevel tot afgifte van inbreukmakende meubels en tot het doen van registeraccountantsgecertificeerde opgave van gegevens over haar leveranciers, afnemers, omzet en winst, een en ander op straffe van dwangsommen, alsmede een bevel tot plaatsing van een rectificatie met betrekking tot een over deze zaak verschenen artikel in een vaktijdschrift voor de meubelbranche. Ten slotte vordert Mintjens veroordeling van VDV in de kosten van het geding overeenkomstig 1019h Rv, vermeerderd met rente en nakosten.

3.2. VDV voert verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

Bevoegdheid

4.1. VDV stelt dat deze rechtbank niet bevoegd is, omdat partijen beide gevestigd zijn in de Benelux en derhalve het Beneluxverdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna ook: "BVIE") van toepassing zou zijn. Volgens VDV is op grond van het bepaalde in artikel 4.6 BVIE bevoegd de rechter van de woonplaats van gedaagde of de rechter van de plaats waar de in het geding zijnde verbintenis is ontstaan.

4.2. Het beroep op onbevoegdheid van VDV wordt verworpen op grond van het volgende. De rechtbank stelt vast dat Mintjens haar vorderingen onder meer baseert op haar Gemeenschapsmodel. Voor zover de vorderingen van Mintjens zijn gebaseerd op het Gemeenschapsmodel heeft de Nederlandse rechter rechtsmacht krachtens het bepaalde in art. 82(1) van Verordening (EG) 6/2002 van de Raad van 12 december 2001 betreffende Gemeenschapsmodellen (hierna: GModVo), aangezien VDV in Nederland is gevestigd. De rechtbank te 's-Gravenhage is exclusief relatief bevoegd krachtens het bepaalde in art. 3 van de Uitvoeringswet EG Verordening betreffende Gemeenschapsmodellen jo. art. 81(a) GModVo. Voor zover de vorderingen zijn gebaseerd op auteursrechtinbreuk en onrechtmatige daad, zijn die vorderingen verknocht te achten met de Gemeenschapsmodelrechtelijke vorderingen en is deze rechtbank ook bevoegd ten aanzien van die vorderingen.

Geldigheid Gemeenschapsmodel

4.3. VDV stelt dat de kenmerkende eigenschappen van het model niet (voldoende) duidelijk zijn neergelegd in het depot. Met name de (rechthoekige) blokvorm op de hoeken van de panelen zou niet uit het depot blijken. Het depot laat in de ogen van VDV slechts een strikt rechthoekig lijnenspel zien, waaruit niet is op te maken wat de diepte en vorm zijn van de gefreesde groeven die het lijnenspel tot stand brengen. Om die reden, zo begrijpt de rechtbank het betoog van VDV, zou het Gemeenschapsmodel ongeldig zijn.

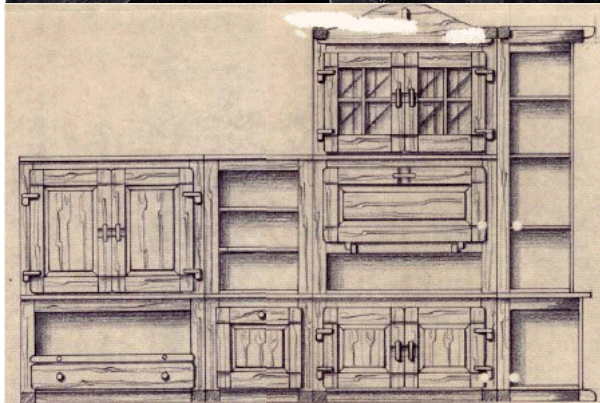
4.4. De rechtbank stelt vast dat VDV geen (reconventionele) vordering tot nietigverklaring van het Gemeenschapsmodel van Mintjens heeft ingesteld, noch bij wege van exceptie een beroep heeft gedaan op een ouder op haar naam staand modelrecht in de zin van art. 25(1)(d) GModVo. Bij gebreke van een dergelijke vordering en een dergelijk beroep zal de rechtbank, gelet op art. 85 GModVo, uit dienen te gaan van de geldigheid van het Gemeenschapsmodel van Mintjens.

4.5. Ten overvloede overweegt de rechtbank overigens dat de in 4.3 bedoelde stelling van VDV niet opgaat. In ieder geval de onder 2.2 weergegeven foto's, die naast de aldaar weergegeven lijntekeningen deel uitmaken van het depot, tonen deze kenmerken immers wel degelijk – zeker indien in combinatie beschouwd met de gedeponeerde tekeningen.

Inbreuk op modelrecht

4.6. Bij de inbreukvraag gaat het er om of het dressoir van VDV bij de geïnformeerde gebruiker een andere algemene indruk wekt dan het Gemeenschapsmodel van Mintjens (art. 10(1) GmodVo). Daarbij moet rekening worden gehouden met de vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model volgens lid 2 van dat artikel en die vrijheid is volgens VDV vanwege de toegepaste wat zij noemt "kubistische" stijl – naar zeggen van VDV populair in de Benelux sinds begin negentiger jaren – gering. Omdat meubels in die stijl dikke poten, een dik bovenblad en deuren met kaders hebben, kunnen deze kenmerken volgens VDV niet worden betrokken in de modelrechtelijke bescherming waarop Mintjens aanspraak maakt.

4.7. Dat geldt, zo stelt VDV voorts, tevens voor deuren met dieper liggende panelen en uitgefreesde "blokjes" op de hoeken. Zij verwijst daarvoor onder meer naar de meubellijn "Cava" van de firma Omnia, waaraan Mintjens zelf de Frodo-meubellijn naar zeggen van VDV zou hebben ontleend, en naar het ontwerp "Peter" uit beweerdelijk 1984 van de Belgische meubelfabrikant Lambrechts. Eerstgenoemde meubellijn, die in januari 2004 op een beurs in Keulen zou zijn gepresenteerd en die in België en Nederland op de markt zou zijn geweest, heeft deurpanelen en meubelbladen die volgens VDV sterke overeenkomst vertonen met die van Mintjens' Frodo-meubels. Het ontwerp van Lambrechts laat de (rechthoekige) blokvorm op de hoeken van de panelen zien die ook het Gemeenschapsmodel van Mintjens kenmerken, hoewel de blokvorm overigens van ondergeschikte betekenis zou zijn voor de totaalindruk, aldus nog steeds VDV. Hieronder zijn afbeeldingen van respectievelijk "Cava" van Omnia en van "Peter" van Lambrechts weergegeven:

4.8. Dit wordt volgens VDV ook niet anders door de ellips- of halve maanvormige uitsparingen in de voorste poten van het Frodo-model. Zij wijst daarvoor op de "Epoche"-meubels van de Oostenrijkse onderneming Voglauer Möbelwerk, die in de jaren negentig van de vorige eeuw (ook) in de Benelux op de markt zouden zijn gebracht. Zij stelt dat deze een uitsparing te zien geven met eenzelfde vorm als die van het ingeroepen model. De uitsparing van de "Epoche"-meubels is weliswaar iets minder geprononceerd, maar zou zodanig afdoen aan het creatieve gehalte (van dit element) uit het model dat de beschermingsomvang ervan ook wat dit betreft gering zou zijn. De hierbedoelde kast is deze:

4.9. Op grond van dit een en ander stelt VDV dat geen sprake kan zijn van modelinbreuk, vanwege deze aldus beargumenteerde geringe beschermingsomvang. Zij zou voor het Freedom-dressoir niets hebben overgenomen van, of ontleend aan, wat dan nog aan beschermwaardige trekken resteert van het ingeroepen Gemeenschapsmodel, maar eenvoudigweg bekende stijlelementen hebben toegepast. Dat heeft zij nog geïllustreerd met verscheidene andere meubels uit de betreffende "kubistische" stijl. Daarnaast zou het Freedomdressoir volgens VDV onder meer door het ontbreken van de uitsparingen in de staanders een andere algemene indruk wekken dan het model van Mintjens.

4.10. In verband met hetgeen hierna in 4.11 wordt overwogen gaat de rechtbank er veronderstellenderwijs van uit dat alle meubels waar VDV naar verwijst, eerder op de markt waren dan 12 maanden voorafgaand aan het Gemeenschapsmodeldepot. Zodoende kan de (partijen verdeeld houdende) vraag of dat wel in alle gevallen zo is, verder blijven rusten.

4.11. De rechtbank stelt voorop dat veel van de door VDV ingeroepen meubels – net als het ingeroepen Frodo-model – weliswaar zijn uitgevoerd in een bepaalde,

wat VDV noemt: 'kubistische' of robuuste stijl met strakke lijnen, zodat deze om die reden een zekere overeenkomst vertonen, maar dat geen van die meubels de specifieke combinatie van elementen oplevert die naar het oordeel van de rechtbank gezichtsbepalend is voor de door het Gemeenschapsmodel bij de geïnformeerde gebruiker gewekte algemene indruk. Bedoelde specifieke combinatie is deze. Het model van Mintjens kenmerkt zich in vooraanzicht door a) ten opzichte van (relatief brede) kaders dieper gelegen panelen, b) een pootdikte die overeenkomt met de dikte van het bovenblad, c) horizontale en verticale gefreesde groeven in de kaders van de deuren en de laden die een strakke belijning opleveren, waardoor d) het lijkt alsof de laden deel uitmaken van de kaders en e) alsof de hoeken van de kaders uit "losse" blokjes bestaan. Voorts kenmerkt het model zich door f) ellips- of halve maanvormige uitsparingen van de poten of staanders en g) een afvlakking van de hoeken van het dressoirblad van 60°.

4.12. Behalve kenmerken f) en g) wordt juist deze specifieke combinatie van kenmerken a) tot en met e) in het Frodo-dressoir van VDV aangetroffen.

4.13. Het door VDV gestelde kan niet leiden tot de conclusie dat haar Freedom-dressoir een andere algemene indruk wekt in de zin van art. 10(1) GModVo. VDV heeft naar het oordeel van de rechtbank ten onrechte aangevoerd dat de bij haar Freedom-dressoir ontbrekende uitsparingen in de staanders (kenmerk f)) van zodanige invloed is dat dit de bedoelde algemene indruk ten opzichte van het Gemeenschapsmodel anders maakt. De rechtbank acht dit in relatie tot de gezichtsbepalender combinatie van alle overige overgenomen kenmerken a) tot en met e) van onvoldoende gewicht. Anders gezegd: dit verschil is bij vergelijking van de opgeroepen totaalindruk van het ingeroepen model en het Freedom dressoir niet in het oog springend en daarmee niet van voldoende beslissende invloed op de gewekte algemene indruk. Terzijde: Bij de in dit verband vergelijkbare auteursrechtelijke toets die het Haagse hof in kort geding bij wege van voorlopig oordeel uitvoerde, werd ten aanzien van dit aspect op grond van hoofdzakelijk dezelfde onderliggende stukken overeenkomstig geoordeeld (vgl. 2.6 r.o. 8).

4.14. Concluderend stelt de rechtbank vast dat sprake is van inbreuk door VDV op het model van Mintjens. Het gevorderde modelinbreukverbod zal worden toegewezen op de in het dictum verwoorde wijze.

Auteursrecht, slaafse nabootsing en declaratoir

4.15. Gelet op het toe te wijzen (verder strekkende) verbod om inbreuk te maken op het Gemeenschapsmodel van Mintjens, heeft Mintjens geen belang meer bij een eventueel inbreukverbod op basis van haar gestelde auteursrechten en evenmin bij een afzonderlijke beoordeling van de vraag of sprake is van slaafse nabootsing, nu zij zodanig afzonderlijk belang daarbij niet heeft gesteld. Hetzelfde geldt voor de gevorderde verklaring voor recht dat sprake is geweest van model- en auteursrechtinbreuk door VDV – mede in verband met de omstandigheid dat de schadestaatvordering zal worden toegewezen, vgl. hierna in 4.16. De rechtbank zal de vordering in zoverre dan ook afwijzen.

Schadevergoeding, winstafdracht

4.16. Nu vaststaat dat sprake is van modelinbreuk door VDV met het Freedom dressoir waarmee zij op de markt is geweest, is daarmee de mogelijkheid gegeven dat Mintjens ten gevolge van die inbreuk schade heeft geleden. Dat is voldoende voor de primair gevorderde schadevergoeding en/of winstafdracht nader op te maken bij staat, die dan ook zal worden toegewezen.

Verspreidingsverbod reclamemateriaal

4.17. Het gevorderde verbod (reclame)materiaal te verspreiden waarin het dressoir in kwestie staat afgebeeld, zal worden toegewezen. De verspreiding van dergelijk materiaal heeft immers te gelden als het aanbieden van een inbreukmakend product en hiertegen kan Mintjens op basis van haar modelrecht opkomen.

Afgifte van inbreukmakende producten

4.18. De afgifte van inbreukmakende producten zal worden toegewezen, met dien verstande dat de veroordeling zal worden beperkt tot producten die zich onder VDV bevinden. De vordering is immers niet toewijsbaar voor zover het producten betreft waarover VDV niet de beschikking heeft, zoals producten in de macht van derden.

Opgave van omzet- en winstgegevens

4.19. Nu vaststaat dat sprake is van inbreuk zal de veroordeling tot het doen van opgave eveneens worden toegewezen, met dien verstande dat VDV niet zal zijn gehouden opgave te doen van afnemers voor zover het particuliere eindgebruikers betreft. Anders dan VDV stelt, bestaat daarbij ook na de kort geding procedure nog voldoende rechtens te respecteren belang zijdens Mintjens, nu partijen verdeeld zijn over de vraag of VDV aan haar eerder opgelegde verplichtingen in dit verband integraal heeft voldaan.

Rectificatie van het artikel in het tijdschrift Meubel

4.20. VDV heeft zich verweerd tegen de vordering tot publicatie van een rectificatie in het vakblad Meubel door te stellen dat zij niet de hand gehad heeft in het eerder in dat vakblad verschenen artikel – het betrof het in 2.5 bedoelde interview met haar raadsman dat volgens VDV tot stand kwam op initiatief van een journalist – en dat het vonnis van de Middelburgse voorzieningenrechter in het artikel slechts zijdelings aan de orde kwam. Daarnaast stelt VDV dat ook het in 2.6 bedoelde arrest dat op het kort geding vonnis volgde de nodige publiciteit heeft gekregen en het publiek dus een evenwichtig beeld heeft kunnen krijgen van het onderhavige geschil.

4.21. De rechtbank stelt vast dat het geschil tussen Mintjens en VDV in het artikel in Meubel weliswaar meer dan zijdelings aan de orde komt, maar dat de manier waarop dat gebeurt niet onevenwichtig is. Zo wordt het vonnis in zakelijke termen besproken en wordt bovendien melding gemaakt van het feit dat hoger beroep is ingesteld. Dat het voor VDV – of haar raadsman – mogelijk zou zijn geweest te voorkomen dat de naam van Mintjens en de Frodo-meubellijn zouden worden genoemd, en dat zij zulks zou hebben moeten doen, is door Mintjens wel gesteld, maar niet (voldoende) onderbouwd – nog daargelaten of het nalaten daarvan onrechtmatig is jegens Mintjens. Ook is

niet gebleken van andere publicitaire aandacht voor het vonnis. Van enige aandacht voor het arrest in kwestie is overigens evenmin gebleken.

4.22. De rechtbank zal de vordering tot rectificatie afwijzen, omdat de publicatie in Meubel niet onjuist of anderszins onrechtmatig was en er gezien de omstandigheden van de onderhavige zaak overigens onvoldoende aanleiding is voor de veroordeling van VDV tot een dergelijke ingrijpende maatregel.

Matiging dwangsommen

4.23. Het beroep op matiging van eventueel op te leggen dwangsommen door VDV zal gemitigeerd worden toegewezen als in het dictum verwoord. Ook met inachtneming daarvan resteert naar het oordeel van de rechtbank een voldoende door Mintjens bepleite "stok achter de deur".

Proceskosten

4.24. Als de in het ongelijk gestelde partij zal VDV in de kosten van de procedure worden veroordeeld. De door Mintjens gespecificeerde kosten zijn niet betwist, zodat deze conform de opgave worden begroot op € 9.408,59 aan salaris advocaat, te vermeerderen met vast recht en deurwaarderskosten. De zonder enige toelichting gevorderde "nakosten" kunnen, nu het liquidatietarief hier geen toepassing vindt, bij gebreke van substantiëring niet worden toegewezen.

5. De beslissing

De rechtbank

5.1. beveelt VDV om met onmiddellijke ingang na betekening van dit vonnis iedere inbreuk in de Europese Gemeenschap op het Gemeenschapsmodel van Mintjens met het nummer 000184783-0002 te staken en gestaakt te houden, meer in het bijzonder te staken en gestaakt te houden het vervaardigen, aanbieden, in de handel brengen, invoeren, uitvoeren of gebruiken van inbreukmakende dressoirs;

5.2. beveelt VDV om met onmiddellijke ingang na betekening van dit vonnis de verspreiding van (reclame)materiaal met afbeeldingen van inbreukmakende dressoirs te staken en gestaakt te houden;

5.3. veroordeelt VDV binnen 28 dagen na de betekening van dit vonnis alle zich onder haar bevindende inbreukmakende dressoirs aan Mintjens ter beschikking te stellen, vergezeld van een door een registeraccountant gecertificeerde verklaring waaruit blijkt dat het aantal af te geven producten gelijk is aan het totale aantal zich onder VDV bevindende inbreukmakende dressoirs;

5.4. beveelt VDV binnen 28 dagen na betekening van dit vonnis schriftelijk aan de advocaat van Mintjens te doen toekomen een volledige schriftelijke opgave van:

- i. de namen, adressen en telefoonnummers van alle (rechts)personen buiten haar eigen onderneming die betrokken zijn bij de productie en verhandeling van de inbreukmakende dressoirs, daaronder begrepen toeleveranciers en afnemers;
- ii. de aantallen verkochte, geleverde en/of aangeboden inbreukmakende dressoirs, en de daarbij in rekening gebrachte en/of aangeboden prijzen;
- iii. het totale bedrag van de winst (zijnde het verschil tussen productieprijs en verkoopprijs) die VDV heeft

genoten als gevolg van de verhandeling van inbreukmakende dressoirs, onder overlegging van afschriften van alle betreffende bewijsstukken; de opgave dient vergezeld te gaan van een door een registeraccountant gecertificeerde verklaring waaruit de juistheid van de opgave blijkt;

5.5. bepaalt dat VDV aan Mintjens een dwangsom verbeurt van € 10.000,- voor iedere keer dat VDV in strijd handelt met het onder 5.1 tot en met 5.4. bepaalde, en een dwangsom van € 2.500,- voor iedere dag dat de betreffende overtreding voortduurt;

5.6. veroordeelt VDV tot schadevergoeding en/of winstafdracht, met dien verstande dat deze niet kunnen cumuleren anders dan conform de stand van de rechtspraak daaromtrent, wegens de in deze procedure bedoelde Gemeenschapsmodelrechtinbreuk door verhandeling van Freedom dressoirs, op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet;

5.7. veroordeelt VDV in de kosten van de procedure, aan de zijde van Mintjens tot op heden begroot op € 321,85 aan verschotten en € 9.408,59 aan salaris advocaat, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 14 dagen na betekening van dit vonnis;

5.8. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

5.9. bepaalt dat verbeurde dwangsommen vatbaar zullen zijn voor matiging door de rechter, voor zover handhaving daarvan naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn, in aanmerking genomen de mate waarin aan het vonnis is voldaan, de ernst van de overtreding en de mate van verwijtbaarheid van de overtreding;

5.10. wijst af het meer of anders gevorderde.

Dit vonnis is gewezen door mr. G.R.B. van Peurseem en in het openbaar uitgesproken op 18 november 2009 in het bijzijn van de griffier mr. R.P. Soullié.